

ΕΙΣΗΓΗΣΗ για το Θεσμικό Πλαίσιο Τ.Ε.Ε.

Ο προβληματισμός μας για την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου του ΤΕΕ ξεκινά από μια ουσιαστική διαπίστωση: τα τελευταία χρόνια έχει συντελεστεί μια βαθμιαία αλλά σαφής μετατόπιση του ρόλου του Επιμελητηρίου.

Το ΤΕΕ συγκροτήθηκε ως ΝΠΔΔ και ως θεσμικός τεχνικός σύμβουλος της Πολιτείας, με αποστολή να εκφράζει συλλογικά τον επιστημονικό κόσμο των μηχανικών, να τεκμηριώνει δημόσιες πολιτικές και να παρεμβαίνει στον σχεδιασμό της ανάπτυξης, των υποδομών, της χωροταξίας, της ενέργειας και του περιβάλλοντος. Σήμερα, όμως, διαπιστώνουμε ότι ένα ολοένα μεγαλύτερο μέρος της λειτουργίας του ΤΕΕ μετατοπίζεται προς τη διαχείριση έργων και πόρων, μέσα από προγραμματικές συμβάσεις και ανάληψη ρόλου αναθέτουσας αρχής για λογαριασμό άλλων φορέων του Δημοσίου.

Το γεγονός ότι το Επιμελητήριο διαχειρίζεται πλέον προϋπολογισμούς που συνολικά προσεγγίζουν τα 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται απλώς ως ένδειξη ενίσχυσης του ρόλου του. Αντίθετα, θέτει ένα κρίσιμο πολιτικό ερώτημα: ποια είναι η θεσμική αποστολή του ΤΕΕ και ποια είναι τα όρια της εμπλοκής του στη διαχείριση δημόσιων πόρων;

Ένα επιστημονικό επιμελητήριο δεν μπορεί να μετατρέπεται σταδιακά σε μηχανισμό διαχείρισης χρηματοδοτήσεων και έργων, ιδιαίτερα όταν τα αιρετά του όργανα αποτελούνται από άμισθα μέλη που δεν μπορούν αντικειμενικά να ασκούν ουσιαστικό έλεγχο σε αποφάσεις μεγάλης οικονομικής κλίμακας.

Ο κίνδυνος δεν είναι μόνο οργανωτικός, είναι βαθιά θεσμικός και πολιτικός. Όσο το ΤΕΕ απορροφάται από έναν διαχειριστικό ρόλο, τόσο υποχωρεί η βασική του αποστολή η οποία είναι να παράγει τεκμηριωμένο επιστημονικό λόγο, να διαμορφώνει προτάσεις πολιτικής, να ελέγχει την ποιότητα των δημόσιων παρεμβάσεων και να εκπροσωπεί ενεργά τον τεχνικό κόσμο της χώρας.

Η συζήτηση για την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου οφείλει επομένως να ξεκινήσει από τη βασική αρχή ότι το ΤΕΕ πρέπει να επανέλθει στον πυρήνα της θεσμικής του αποστολής ως ανεξάρτητος επιστημονικός και κοινωνικός θεσμός των μηχανικών και όχι να εξελιχθεί σε έναν ακόμη φορέα διαχείρισης δημόσιων κονδυλίων.

Μόνο έτσι μπορεί να διασφαλιστεί ότι θα λειτουργεί προς όφελος της κοινωνίας, της επιστήμης και του δημόσιου συμφέροντος.